

РЕШЕНИЕ

№ 3959

гр. София, 21.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 133 СЪСТАВ, в публично заседание на втори юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЦВЕТЕЛИНА З. МИХАЙЛОВА

при участието на секретаря АЛБЕНА Г. МАРИНОВА
като разгледа докладваното от ЦВЕТЕЛИНА З. МИХАЙЛОВА
Административно наказателно дело № 20231110202339 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д и сл. от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Делото е образувано по жалба от „ТИБЕРУС ГОЛД ЕНД ЕКСЧЕЙНДЖ“ ЕООД, ЕИК 206085618, срещу Наказателно постановление /НП/ № 38-89/12.10.2022 г., издадено от Пламен Кирилов Тончев – председател на Държавна агенция „Национална сигурност“ /ДАНС/, с което на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари /ЗМИП/ на „ТИБЕРУС ГОЛД ЕНД ЕКСЧЕЙНДЖ“ ЕООД“ е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 /пет хиляди/ лева за нарушение на чл. 76, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за мерките срещу изпирането на пари /ППЗМИП/, вр. чл. 54, ал. 1 от ЗМИП.

В жалбата от „ТИБЕРУС ГОЛД ЕНД ЕКСЧЕЙНДЖ“ ЕООД, депозирана чрез адв. Х. Н., се поддържа, че атакуваното НП е незаконосъобразно, издадено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и в противоречие на материалния закон. Оспорват се фактическите и правните констатации на административнонаказващия орган. В тази връзка се сочи, че НП не отговаря на изискванията за минимално съдържание визирани в чл. 57 от ЗАНН. В жалбата се поддържа, че дружеството не е извършило вмененото му нарушение, че обжалваното НП е издадено въз основа на АУАН, който не отговаря на изискванията на чл. 40 от ЗАНН, като в конкретния случай АУАН не е съставен в присъствието на законния представител на дружеството-жалбоподател, като същият само му е бил предявен за подпис. Моли се за отмяна на обжалваното наказателно

постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят „ТИБЕРУС ГОЛД ЕНД ЕКСЧЕЙНДЖ“ ЕООД, уведомен чрез адв. Н., не изпраща представител.

Въззиваемата страна – ДАНС, редовно призована, се представлява от държавен служител с юридическо образование Х.Х., която оспорва жалбата и моли атакуваното НП да бъде потвърдено, като излага подробни съображения за неговата законосъобразност в писмен вид. В случай, че се претендира адвокатско възнаграждение над минималния размер, прави възражение за прекомерност и моли за присъждане на юрисконсултско такова.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и съображенията на страните, приема за установено следното:

Дружеството-жалбоподател „ТИБЕРУС ГОЛД ЕНД ЕКСЧЕЙНДЖ“ ЕООД, ЕИК 206085618, е вписано в публичния регистър на обменните бюра под № 1544 с Удостоверение № 1544 от 23.07.2020 г. и Приложение № 1/23.07.2020 г., и като обменно бюро се явява задължено лице по чл. 4, т. 4 от ЗМИП.

На 02.09.2021 г. в гр. Шумен, бул. „Симеон Велики“ № 46Е „ТИБЕРУС ГОЛД ЕНД ЕКСЧЕЙНДЖ“ ЕООД, ЕИК 206085618, (с удостоверение за вписване в регистъра на лицата, извършващи дейност като обменно бюро № 1544/23.07.2020 г. и Приложение № 1/23.07.2020 г.) продало на „ФБК СТРИНГ“ ООД 62 000 (шестдесет и две хиляди) EUR по курс 1.95200, с левова равностойност 121 024,00 (сто двадесет и една хиляди, двадесет и четири) лева.

Като обменно бюро – задължено лице по чл. 4, т. 4 от ЗМИП, съгласно разпоредбата на чл. 76, ал. 1 от ЗМИП, „ТИБЕРУС ГОЛД ЕНД ЕКСЧЕЙНДЖ“ ЕООД имало задължение да уведоми Дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ за извършеното плащане в брой на стойност над 30 000 лева в срока по чл. 54, ал. 1 от ППЗМИП, а именно до 15-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнася информацията. Въз основа на Заповед № ФР-9-43/22.03.2022 г. на директора на Специализирана административна дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС била извършена проверка на място на „ТИБЕРУС ГОЛД ЕНД ЕКСЧЕЙНДЖ“ ЕООД, в хода на която било установено, че в периода от 01.10.2021 г. до 15.10.2021 г. дружеството в качеството си на задължено лице по чл. 4, т. 4 от ЗМИП, като обменно бюро не е уведомило Дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС за извършеното от него на 02.09.2021 г. плащане в брой на стойност над 30 000 лева във връзка със сделка по покупко-продажба на валута. Контролните органи приели, че по този начин обменното бюро е нарушило разпоредбата на чл. 54, ал. 1 от ППЗМИП, вр. чл. 76, ал. 1 от ЗМИП, деяние, наказуемо по чл. 116, ал. 3, т. 3 ЗМИП. Резултатите от извършената проверка били обективирани в констативен протокол за проверка на място по ЗМИП с рег. № ФР-10-6185/16.08.2022 г.

Въз основа на установеното при проверката свидетелят Любомира

Пламенова Петрова, експерт в отдел „Контрол върху задължените лица”, сектор „Оценка на риска на задължените лица” на ДАНС, съставила против „ТИБЕРУС ГОЛД ЕНД ЕКСЧЕЙНДЖ“ ЕООД Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № ФР-10-6190/16.08.2022 г. за това, че не е уведомило дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС в срок от 01.10.2021 г. до 15.10.2021 г. за плащането в брой – продажба на 62 000 (шестдесет и две хиляди) EUR по курс 1.95200, с левова равностойност 121 024,00 (сто двадесет и една хиляди, двадесет и четири) лева, осъществено на 02.09.2021 г. с „ФБК СТРИНГ“ ООД, с което на 16.10.2021 г. в гр. Шумен извършило нарушение на чл. 54, ал. 1 от ППЗМИП, вр. чл. 76, ал. 1 от ЗМИП, деяние, наказуемо по чл. 116, ал. 3, т. 3 ЗМИП. Актът бил съставен в присъствието на двама свидетели и на законния представител на дружеството. АУАН бил предявен и връчен на последния, който го подписал без възражения. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН срещу акта не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения АУАН и от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ било издадено обжалваното наказателно постановление № 38-89/12.10.2022 г., с което на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари /ЗМИП/ на „ТИБЕРУС ГОЛД ЕНД ЕКСЧЕЙНДЖ“ ЕООД“ е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 /пет хиляди/ лева за нарушение на чл. 76, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за мерките срещу изпирането на пари /ППЗМИП/, вр. чл. 54, ал. 1 от ЗМИП. Препис от наказателното постановление бил връчен на управителя на дружеството-жалбоподател на 14.11.2022 г., като на 01.12.2022 г. до наказващия орган била изпратена жалба срещу НП.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства: показанията на свидетеля Любомира Пламенова Петрова, писмените доказателства по делото, приети по надлежния процесуален ред – копия на заповеди № 3-1085/18.04.2018 г. и № 3-225/31.01.2022 г. на председателя на ДАНС, заповед № ФР-9-43/22.03.2022 г. на директора на САД „ФР“ – ДАНС, констативен протокол за проверка на място по ЗМИП с рег. № ФР-10-6185/16.08.2022 г., бордеро № 1246/02.09.2022 г. и фискален бон № 0003161 от 02.09.2022 г., протокол за доброволно предаване от 30.03.2022 г. и от 31.03.2022 г., както и останалите съдържащи се по преписката писмени доказателства.

Гореизложената фактическа обстановка се подкрепя от всички събрани по делото гласни и писмени доказателства, които са обективни, еднопосочни и взаимно допълващи се, поради което съдът кредитира същите в цялост. Важно е да се отбележи, че разпитаният актосъставител Тодоров ясно си спомни и разказа за случая, потвърждавайки фактите, описани в АУАН. В подкрепа на казаното от него са и приложените писмени доказателства, като спорът между страните не е по фактите, а касае приложението на материалния и процесуалния закон.

Доколкото приобщените по делото доказателствени източници,

тълкувани поотделно и в своята взаимовръзка, в пълнота сочат на възприетата от съда фактическа обстановка, по аргумент от противното от разпоредбата на чл. 305, ал. 3 от НПК подробен анализ и съпоставка на доказателствените материали не е наложителен.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице с активна процесуална легитимация, в законоустановения срок, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Разгледана по същество, жалбата е **неоснователна**.

В настоящото производство районният съд следва да провери изцяло законността на обжалваното наказателно постановление, т. е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя - арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. В изпълнение на това свое правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи съгласно правилото на чл. 123, ал. 1 от ЗМИП, в предвидената от закона писмена форма и съдържание, както и при спазване на предвидения за това процесуален ред.

Съдът намира за спазени сроковете по чл. 34 от ЗАНН за съставяне на АУАН и издаване на НП. Двата акта съдържат визираните в чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН като минимално изискуемо съдържание реквизити. Нарушението е ясно описано, посочени са датата и мястото на неговото извършване, като му е дадена и съответната правна квалификация. Налице е пълно съвпадение както между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП, така и между посочените като нарушени в АУАН и НП разпоредби. В случая не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като при реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. По отношение на мястото на извършване на нарушението, следва да се отбележи, че макар в АУАН и НП да е посочено като място на извършване гр. Шумен, действително мястото на извършване на нарушението е гр. София, доколкото нарушението се изразява в неуведомяване на Дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС (бездействие), което е следвало да се случи по седалище на ДАНС в гр. София. Така или иначе, това не е довело до невъзможност жалбоподателят да разбере какво нарушение му се вменява, съответно същото не се явява съществено нарушение на процесуалните правила, което да обуславя отмяна на санкционния акт.

Съгласно разпоредбата на чл. 76, ал. 1 от ЗМИП лицата по чл. 4 уведомяват дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ за всяко плащане в брой на стойност над 30 000 лева или тяхната равностойност в чужда валута, извършено от или на техен клиент в рамките на установените отношения или при случайни сделки или операции.

В разглеждания случай жалбоподателят „ТИБЕРУС ГОЛД ЕНД ЕКСЧЕЙНДЖ“ ЕООД в качеството на „обменно бюро“ е задължено лице по чл. 4, т. 4 от ЗМИП. При горепосочената сделка, сключена за обмяна на валута между „ТИБЕРУС ГОЛД ЕНД ЕКСЧЕЙНДЖ“ ЕООД и „ФБК СТРИНГ“ ООД, е извършено плащане в брой на стойност над 30 000 лева – сума в размер на 121 024,00 (сто двадесет и една хиляди, двадесет и четири) лева от клиент на „ТИБЕРУС ГОЛД ЕНД ЕКСЧЕЙНДЖ“ ЕООД, а именно „ФБК СТРИНГ“ ООД.

Разпоредбата на чл. 76, ал. 1 от ЗМИП намира особено приложение при извършването на подобен вид сделки между две лица, извършващи по занятие сделки по обмяна на валута. Когато сделката по обмяна на валута се извършва между две задължени лица по чл. 4, т. 4 и т. 1 от ЗМИП и е на стойност/равностойност над 30 000 лева, независимо от това коя от страните е инициирала сделката, всяка една от страните следва да извърши уведомяването на дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС, съгласно изискванията на чл. 76, ал. 1 от ЗМИП, тъй като всяко едно от задължените по ЗМИП лица следва да изпраща тези уведомления на отделно правно основание /в този смисъл **Решение № 2983 от 3.05.2022 г. на АССГ по адм. д. № 2662/2022 г., Решение № 3325 от 16.05.2022 г. на АССГ по адм. д. № 2139/2022 г., Решение № 4702 от 8.07.2022 г. на АССГ по адм. д. № 3882/2022 г./**. Следователно, с неуведомяването за конкретната сделка на Дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ в срока по чл. 54, ал. 1 от ППЗМИП, „ТИБЕРУС ГОЛД ЕНД ЕКСЧЕЙНДЖ“ ЕООД е нарушило разпоредбата на чл. 76, ал. 1 от ЗМИП.

Доколкото е ангажирана административнонаказателната отговорност на юридическо лице, то не следва да бъде обсъждано наличието на субективния елемент от състава на нарушението, доколкото отговорността на търговско дружество е винаги безвиновна.

Административнонаказващият орган е приел за неоснователни и подробно е обсъдил писмените възражения на жалбоподателя срещу АУАН, които всъщност са сходни на тези, изложени в жалбата срещу НП, като настоящият съдебен състав се солидаризира с тези изводи на наказващия орган и препраща към тях.

Съдът приема, че в случая не са налице предпоставките за квалифициране на нарушението като маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, вр. §1, т. 4 от ДР на ЗАНН, доколкото то е застрашило обществените отношения, свързани с обезпечаването на прозрачността при движение на финансови потоци – съществен елемент от стопанския живот в страната, поради което следва да се приеме, че обществената опасност на това бездействие се отличава с достатъчен интензитет, за да се приеме, че същото следва да се санкционира по административен ред, а не представлява маловажен случай. Освен това, видно от съдържанието на приложения по делото констативен протокол не се касае за едно-единствено нарушение, а за няколко такива. Касае се до нарушение с типична степен на обществена

опасност, в съответствие с останалите такива от този вид, поради което и настоящата съдебна инстанция счита, че правилно административнонаказващият орган е приел, че не са налице предпоставките за приложение разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Обществените отношения по регулиране на финансово-стопанската сфера имат за цел недопускане ощетяването на фиска, включително използването на финансовата система за целите на изпирането на пари, което в съвременните условия следва да се реализира и чрез превантивни мерки, респ. такива са предвидени в ЗМИП.

Административнонаказващият орган е наложил на жалбоподателя имуществена санкция на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗМИП, съгласно която разпоредба: който извърши или допусне да се извърши нарушение на този закон извън случаите по чл. 116, ал. 1 и извън случаите по чл. 11, ал. 4-6 и по чл. 101, ал. 1, изречение второ или на правилника за прилагането му, ако деянието не съставлява престъпление, се наказва с имуществена санкция от 2 000 до 20 000 лева, когато нарушителят е лице по чл. 4, т. 1-6 и 8-11. Изложени са и мотиви защо АНО е определил санкция над минималния размер, които настоящият съдебен състав споделя напълно.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че атакуваното наказателно постановление е правилно и законосъобразно, издадено при правилно приложение на материалния закон и спазване на процесуалните правила, и като такова следва да бъде потвърдено изцяло, а жалбата оставена без уважение като неоснователна.

По въпроса за разноските по делото и с оглед неговия изход, съобразявайки уредбата по чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 от ЗАНН, вр. чл. 143 от АПК, вр. чл. 37, ал. 1 от ЗПрПом, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, както и фактическата и правната сложност на делото, съдът намира, че разноси следва да се присъдят в полза на Държавна агенция „Национална сигурност“ и в тежест на въззивника, а именно сумата от 80 лева – възнаграждение на служител с юридическо образование /доколкото е участвал като процесуален представител съответният служител с юридическо образование/. Предвид изхода на спора претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноси по делото се явява неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1, ал. 2, т. 5, ал. 9 и чл. 63д от ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 38-89/12.10.2022 г., издадено от Пламен Кирилов Тончев – председател на Държавна агенция „Национална сигурност“, с което на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари /ЗМИП/ на „ТИБЕРУС ГОЛД ЕНД ЕКСЧЕЙНДЖ“ ЕООД“, ЕИК 206085618, е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 /пет хиляди/ лева за нарушение на чл. 76, ал. 1 от Правилника

за прилагане на Закона за мерките срещу изпирането на пари /ППЗМИП/, вр. чл. 54, ал. 1 от ЗМИП.

ОСЪЖДА „ТИБЕРУС ГОЛД ЕНД ЕКСЧЕЙНДЖ“ ЕООД“, ЕИК 206085618, да заплати на Държавна агенция „Национална сигурност“ сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение (на служител с юридическо образование).

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на жалбоподателя за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град на основанията, предвидени в НПК, и по реда на Глава Дванадесета от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____